ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr.A420157421
Lietas arhīva Nr.AA43-0711-22/18
ECLI:LV:ADAT:2022:1124.A420157421.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2022.gada 24.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Anita Šteinberga,
tiesneši Māris Birzgalis un Margarita Osmane

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu akceptēts paskaidrojuma raksts pagraba būvniecībai /adrese A/, un izdarīta atzīme par būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 19.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ vērsās Lielvārdes novada būvvaldē ar iesniegumu pagraba būvniecībai pieteicēja īpašumā /adrese A/. Ar būvvaldes 2021.gada 16.februāra lēmumu Nr.BIS-BV-5.21-2021-146 atteikts akceptēt būvniecības ieceri, norādot uz iesniegto dokumentu trūkumiem, kā arī apstākli, ka īpašumā tiek ekspluatētas ekspluatācijā nenodotas inženierbūves un pagaidu būve tiek izmantota dzīvošanai.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, kas pamatoti ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Būvvaldes atteikumā nav norādīts, kādu tiesību normu pieteicējs pārkāpis. Konstatējot kādu no pārkāpumiem būvniecības procesā, likums neliedz paralēli virzīt citu būvniecības procesu. Katra būvniecības lieta tiek virzīta patstāvīgi, un nav pamata saistīt pagaidu būves jautājumus ar pieteicēja jauno būvniecības ieceri.

[2.2] Neskatoties uz to, ka pieteicējs atkārtoti sagatavoja iesniegumu, iestāde pieņēma nepamatotu lēmumu par termiņa pagarināšanu, jo domes sēde, kurā tika izskatīts konkrētais jautājums, bija tuvāko dienu ietvaros un iestādei bija iespēja iekļauties likumā noteiktajā termiņā, to nepagarinot.

[2.3] Lēmuma pieņemšanā tika aizskartas pieteicēja tiesības, pieteicēju neaicinot uz domes sēdi viedokļa uzklausīšanai. Minētais kopsakarā ar citiem pieteicēja apsvērumiem ir pamats secinājumam, ka dome nav izskatījusi pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu pēc būtības.

[2.4] Atbildot uz domes norādīto, ka tā nelemj par būvniecības ieceres akceptu, pieteicējs akcentē, ka savā iesniegumā lūdzis izvērtēt iestādes amatpersonu darbības likumību, nevis pieņemtos lēmumus. Turklāt arī Lielvārdes novada pašvaldības pieņemtie lēmumi ir pretrunīgi un maldinoši, gan dēvējot tos par administratīvajiem aktiem, gan noliedzot to. Lielvārdes novada dome ir pārkāpusi likuma „Par pašvaldībām" 15.panta 14.punktu un nav izskatījusi iedzīvotāja (pieteicēja) iesniegumu pēc būtības, nav ievērojusi saistošajos noteikumos ietverto izskatīšanas kārtību un nav sniegusi atbildes uz jautājumiem. Pieteicējam nelabvēlīgajā lēmumā nav norādīts normatīvais akts un konkrēts punkts, kuru tas pārkāpis.

[2.5] Attiecībā uz būvvaldes nostāju pieteicējs norāda, ka Būvniecības likuma 18.panta piektās daļas izpratnē būvinspektors pārbauda būvniecības vietu, bet pagraba būvniecība nav uzsākta, tamdēļ būvinspektora atzinums ir sastādīts izdomātai dzīvojamai mājai, nevis pagraba būvniecībai, un nevar kalpot par pamatu nelabvēlīga lēmuma pieņemšanai. Lēmuma pieņemšanā dome ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 84.pantu, 86.panta pirmo daļu, tiesiskuma, likuma atrunas, tiesiskās paļāvības, kā arī procesuālā taisnīguma principus.

[2.6] Pieteicējs domi iesniegumā ir informējis par ūdens un kanalizācijas tīklu esību, nevis par to, ka tie ir pabeigti, pirmās grupas būvēm nav nepieciešams topogrāfiskais uzmērījums, būvvalde pārsniedz savas pilnvaras, to pieprasot, kā arī pieprasot citus dokumentus, kas ir būvvaldes rīcībā. Uz pagaidu būvēm neattiecas būvniecības normatīvi, kas ir spēkā arī attiecībā uz 2017.gada 30.jūnijā būvvaldē saskaņoto pagaidu būvi īpašumā. Ūdensvada izbūve nav pabeigta, tāpēc būvvalde, dodot norādījumus vai konstatējot administratīvo pārkāpumu, pārsniedz savas pilnvaras, kā arī dome sniedz nepatiesu informāciju.

[3] Rakstveida paskaidrojumos Lielvārdes novada dome pieteikumu neatzina, pamatojoties uz lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2021.gada 12.oktobra lēmumu Lielvārdes novada dome aizstāta ar Ogres novada domi.

Ogres novada pašvaldība tiesai sniegtajos paskaidrojumos norāda, ka tā uztur Lielvārdes novada domes viedokli, kā arī apstiprina, ka pieteicējs 2021.gada 17.augustā Ogres novada būvvaldē vērsies ar jaunu būvniecības ierosinājumu, kas ticis akceptēts. Tātad pieteicēja prasījums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir apmierināts ārpus tiesvedības procesa.

[5] Ievērojot, ka pieteicējs saņēma pieteikumā tiesai prasīto akceptu paskaidrojuma rakstam pagraba būvniecībai, ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2021.gada 3.novembra vēstuli pieteicējs tika aicināts paust viedokli par tiesvedības izbeigšanu.

2021.gada 7.novembrī pieteicējs rakstveidā norādīja, ka vēlas turpināt procesu, lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos, kā arī uzsvēra, ka akcepts *2020.gada 17.augusta būvniecības iecerei nav saņemts. Tā kā atbildētāja nav mainījusi savu pozīciju un likums neaizliedz būvēt īpašumā divus pagrabus, tad pieteicējs prasījumu uztur.*

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 19.janvāra spriedumu pieteikums tika noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[6.1] Administratīvā lieta ir ierosināta par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, balstoties uz to, ka pieteicējs ir vērsies pie atbildētājas ar būvniecības ieceri, divreiz saņemot atteikumu. Augstākā iestādē apstrīdēšana veikta attiecībā uz būvvaldes 2020.gada 14.decembra lēmumu, ar kuru pagarināts administratīvā akta izdošanas termiņš, bet būvvaldes 2021.gada 16.februāra lēmums nav apstrīdēts, uz ko norāda Ogres novada dome.

Attiecībā uz minēto tiesa, izvērtējot lietas apstākļus ierosināšanas stadijā, atzina, ka pieteicējs vispārīgi ir ievērojis lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtību un atbildētājas konceptuāla nostājas maiņa nav sagaidāma, līdz ar ko, balstoties uz ierosināšanas lēmumā izdarītajiem apsvērumiem, pieņēma pieteikumu un ierosināja lietu.

Tiesa konstatēja, ka pieteicējs ir vairākkārt ierosinājis pagraba būvniecību īpašumā, ar Lielvārdes novada būvvaldes lēmumu ieceres noraidītas, bet ar Ogres novada būvvaldes lēmumu iecere akceptēta. Neskatoties uz minēto, pieteicējs vēlas saņemt labvēlīgu lēmumu arī izskatāmajā lietā, atsaucoties uz tiesībām būvēt īpašumā divus pagrabus. Līdz ar to tiesa, izskatot pieteicēja prasījumu, vadījās no minētās pieteicēja intereses, kurā pieteicējs vēlas turpināt tiesvedības procesu, neskatoties uz sev labvēlīgu lēmumu iestādē un kritiski vērtējamo iespēju, ka īpašumā tiks būvēti divi pagrabi.

Attiecībā uz tiesvedības turpināšanas nepieciešamību sākotnēji pieteicējs norādīja, ka nepieciešams novērst līdzīgu gadījumu atkārtošanos. Tiesa norādīja uz Senāta atziņu, ka līdzīgu gadījumu novēršanai izšķirošais ir nevis tas, vai tiešām paredzamā nākotnē varētu atkārtoties situācija ar tādiem pašiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, bet gan tas, vai tiesiskā strīda, par kuru ir iesniegts pieteikums, atrisinājums varētu būt aktuāls citos līdzīgos (ne obligāti tieši tādos pašos) gadījumos, kuru iestāšanās iespēja ir objektīvi ticama *(sk. Senāta 2017.gada 11.septembra nolēmuma lietā Nr.SKA-1302/2017 17.punktu)*. Līdz ar to tiesa atzina, ka atbildētājas apsvērumiem, ka iestāde minēto nepieļaus, ir sekundāra nozīme.

Pieteicējs norādījis, ka īpašumā var būt divi pagrabi, līdz ar to formāli izpildot prasību par nepieciešamību uzturēt pieteikumu sākotnējā veidā.

Tiesa veica pārbaudi pār pieteicēja ieceri būvēt tā īpašumā pagrabu, kā norādīts pieteicēja iecerēs, kas bijušas iesniegtas Lielvārdes novada būvvaldei.

[6.2] Lietā nav strīda par pieteicēja ieceres atbilstību I grupas būvei un to, ka šai procedūrai ir iesniedzams paskaidrojuma raksts.

Pieteicējs 2020.gada 17.augustā ir sagatavojis paskaidrojuma rakstu pagraba būvniecībai īpašumā, norādot, ka īpašumā ir izbūvēts ūdens un kanalizācijas tīkls ar pieslēgumu pilsētas tīkliem, kā arī elektrības uzskaites sadalne ar pieslēgumu sadales tīkliem. Uz zemes gabala ir pagaidu ēka uz būvniecības laiku. Būvniecība plānota blakus esošajai pagaidu ēkai DA pusē, blakus esošajam ūdensvadam. Pagraba ārējie izmēri 6,2 m uz 2,8 m, apbūves laukums ir 17,26 m^2. Pagraba ieejas kāpnēm ārējie izmēri 1,4 m uz 1,5 m, apbūves laukums 2,1 m^2, kopējais apbūves laukums 19,46 m^2. Pagraba sienas plānots montēt no dzelzsbetona pamatu blokiem, pārsedzot ar dzelzsbetona paneļiem. Ieeja pagrabā plānota no ZR sāna. Virs pagraba plānots vienslīpu jumts ar kritumu DA virzienā, ietverot arī ieejas kāpnes pagrabā. Pagraba sienu virszemes daļu no ārpuses plānots apbērt ar zemi *(lietas 17.-22.lapa)*.

Minētajam ierosinājumam ir sekojusi īpašuma apsekošana, ievērojot Ministru kabineta 2014.gada 19.augusta noteikumu Nr.500 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 137.punktu, kas noteic, ka, pirms būvvalde izdod būvatļauju, būvinspektors pārbauda būvniecības ieceres realizācijas vietu, lai pārliecinātos, ka tur nav veikta patvaļīga būvniecība, proti, 2020.gada 31.augustā Lielvārdes novada būvvaldes būvinspektors veicis īpašuma apsekošanu un sastādījis atzinumu par būves pārbaudi Nr.BIS-BV-19.9-2020-9185, konstatējot, ka nekustamajā īpašumā atrodas būvniecības stadijā esoša dzīvojamā ēka 72 m^2 platībā (6m x 12 m) ar divslīpu jumtu un dūmvadu. Pēc vienas mājas daļā redzamiem aizkariem un puķu podiem var secināt, ka ēka ir daļēji apdzīvota. Konstatēts, ka īpašumā atrodas arī novietots celtnieku vagoniņš, kam piebūvēta malkas nojume *(lietas 23.lapa)*. Atzinumā norādīts uz patvaļīgās būvniecības faktu un

atsauce uz Būvniecības likuma 18.panta piekto daļu, aicinot pieteicēju iesniegt dokumentus, kas minēto atspēko.

Tiesa atzina, ka minētais atbilst tiesiskajam regulējumam un būvinspektora veiktās darbības ir pamatotas.

2020.gada 1.septembrī pieteicēja iecere noraidīta, atsaucoties uz patvaļīgās būvniecības faktu īpašumā *(lietas 26.lapa)*.

2020.gada 28.septembrī pieteicējs atkārtoti pieteicis būvniecības ieceri, paskaidrojot, ka īpašumā nenotiek nelikumīga būvniecība, jo celtniecības vagoniņš ir uz riteņiem, malkas nojumei atļauja nav nepieciešama, bet 6 m x 18 m esošā būve zemes gabalā ir saskaņota būvvaldē 2017.gada 30.jūnijā kā pagaidu būve, kam atbilstoši būvniecības procesu regulējošiem normatīvajiem aktiem saskaņojums nav nepieciešams *(lietas 27.lapa)*.

Izskatot minēto iesniegumu, būvvalde pagarinājusi lēmuma pieņemšanu līdz 2020.gada 14.decembrim *(lietas 29.lapa),* atkārtoti to darot 2020.gada 14.decembrī *(lietas 32.lapa)*.

2021.gada 14.janvārī pieteicējs sagatavojis apstrīdēšanas iesniegumu Lielvārdes novada domei, apstrīdot būvvaldes 2020.gada 14.decembra lēmumu un norādot uz būvinspektora rīcības nepareizību *(lietas 35.lapa)*. Domei lūgts uzdot būvvaldei akceptēt 2020.gada 29.septembra ieceri un izdarīt atzīmi par būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi, iepazīties ar visiem būvvaldes lēmumiem, izsniegt tos pieteicējam, veikt kontroli pār visiem būvvaldes 2020.gadā pieņemtiem lēmumiem, kā arī pārkāpumiem attiecībā pret pieteicēja ieceres izvērtējumu, kā arī pilnvaru pārsniegšanu.

2021.gada 16.februārī būvvalde pieņēmusi lēmumu atteikt akceptēt pieteicēja būvniecības ieceri *(lietas 52.lapa)*. Atteikums pamatots ar to, ka pieteicēja īpašumā ir pabeigti ūdensvada un kanalizācijas izbūves darbi (ar 2017.gada 20.jūliju īpašumā tiek saņemti attiecīgie komunālie pakalpojumi), kā arī elektroapgādes ierīkošanas darbi (2019.gada 1.oktobrī), taču nav nodrošināta pagaidu būves nojaukšana. Tā kā būve pēc apsekošanas un vizuālā izskata, iespējams, ir dzīvojamās mājas jaunbūve un tiek izmantota dzīvošanai, būvniecība īpašumā nav akceptējama.

Šobrīd pieteicējs vēlas saņemt tiesības uz paskaidrojuma raksta akceptu būvniecības iecerei veidā, kāda tā tikusi uzrādīta Lielvārdes novada būvvaldei iesniegtajā iecerē, kas 2020.gada 28.septembrī nav mainīta, bet gan papildināta ar dokumentiem un pieteicēja iesniegumu. Tātad tiesai, izvērtējot šādu prasījumu, primāri jāvērtē personas tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu.

[6.3] Vērtējot pieteicēja iebildumus par Lielvārdes būvvaldes prettiesisku rīcību, tiesa atzina, ka nav konstatējams acīmredzams prettiesiskums vai rīcība, kas pretēja likuma normām un kas ietekmētu šīs lietas rezultātu. Minētais arī nav izšķiroši prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, jo atbilstoši judikatūrai šādu lietu izskatīšanā iestādes viedoklis ir sekundārs, jo administratīvā akta izdošanas priekšnosacījumu pārbaudē tiesa ir tiesīga izdarīt patstāvīgus secinājumus.

Pēc sākotnējā atteikuma pieteicējs ir atkārtoti vērsies būvvaldē ar 2020.gada 28.septembra iesniegumu, pēc kā sekojusi lēmuma pieņemšanas termiņa pagarināšana, ko tiesas ieskatā atbildētāja ir pamatojusi, tostarp arī ar izņēmuma apstākļiem un situāciju, kas tika noteikta valstī attiecīgajā periodā Covid-19 izplatības ierobežošanas pasākumu ietvaros. Tiesa piekrita pieteicējam, ka nav pamatota tādu dokumentu pieprasīšana privātpersonai, kuri ir iestādes rīcībā, taču inženiertīklu izbūves jautājumos nereti pilnu dokumentu kopums nav iestādes rīcībā, bet aizdomu gadījumos par patvaļīgu būvniecību, jo īpaši šaubu novēršana ir privātpersonas interese.

Attiecībā uz domes 2021.gada 24.februāra lēmumu Nr.69 tiesa piekrita pieteicējam tiktāl, ka tas ir saturiski pretrunīgs, taču ne tik daudz juridiski, cik tās ir neuzmanības un gramatikas kļūdas, kas rada lēmuma satura uztveres grūtības. Piemēram, vispirms Lielvārdes novada dome 2021.gada 24.februāra lēmumā norādījusi, ka izskata 2021.gada 14.janvārī pašvaldībā reģistrētus pieteicēja iebildumus, pēcāk lēmuma saturā atsaucoties uz to, ka šobrīd ar pieteicēja 2020.gada 28.septembra iesniegumu apstrīdēts būvvaldes 2020.gada 14.decembra lēmums nav administratīvais akts *(lietas 13.lapa)*. Tiesa norādīja, ka nevilšus rodas jautājums par to, kā 2020.gada 28.septembrī var apstrīdēt lēmumu, kas pieņemts vairāk nekā divus mēnešus pēc tam, nerunājot par to, vai tekstā domāts „šobrīd [..] apstrīdēts" vai „šobrīd [..] apstrīdētais". Tāpat arī lēmuma sākumā norādīts, ka izskatīts tiek 2021.gada 14.janvāra pieteicēja iesniegums, bet rezolutīvajā daļā tiek noraidīts 2021.gada 15.janvārī domē reģistrēts pieteicēja iesniegums. Taču pat tad, ja minētais ir viens un tas pats iesniegums, bet ar divkāršu reģistrāciju, lēmuma saturam ir jābūt tādam, lai lasītājs minēto var saprast bez papildu jautājumu uzdošanas un papildu darbību veikšanas, kas prasa laika un resursu patēriņu gan privātpersonai, gan iestādei. Jebkurā gadījumā iestādei, pieņemot lēmumus un tos darot zināmus privātpersonai, ir jālieto skaidri un saprotami izteiksmes līdzekļi, jāievēro valodas prasības, un lēmuma pieņemšanas pamatojumam ir jābūt nepārprotamam.

Lai arī tiesa piekrita pieteicējam, ka lēmuma izteiksmes forma un skaidrība ir vērtējama kritiski, tiesa atzina, ka minētais nav radījis tādu ietekmi uz lēmuma rezultātu, kas būtu pamats atzīt to par prettiesisku, jo īpaši prasījuma par labvēlīga administratīvā akta ietvaros kontekstā, kad pieteicējs norādījis uz interesi īpašumā būvēt divus pagrabus, nevis grozījis prasījumu par administratīvā akta atzīšanu par prettiesisku.

Vērtējot iebildumus par procesuālo kārtību, tiesa konstatēja, ka 2021.gada 14.janvārī pieteicējs vērsās domē ar iesniegumu, izsakot iebildumus par būvvaldes 2020.gada 14.decembra lēmumu, kas patiešām nav administratīvais akts, bet gan procesuāls lēmums ar ietekmi uz procesa virzību, līdz ar to atbildētāja par minēto nav kļūdījusies. Pieteicējs arī nepamatoti saista savus iebildumus ar argumentiem, ka iesniegums nav izskatīts pēc būtības. Administratīvajā procesā ir jānošķir tiesības, kas izriet no Iesnieguma likuma, kam ir patstāvīgs raksturs. Izskatot administratīvo lietu, iestāde nesniedz atbildi saskaņā ar Iesniegumu likumu, bet gan vadās no izskatāmā jautājuma un Administratīvā procesa likuma normām. Savukārt administratīvā procesa virzības ietvaros pieteicējs ir ticis uzklausīts, bet neuzaicināšana uz domes sēdi nav atzīstama par pārkāpumu, jo uzklausīšana var tikt realizēta arī rakstveidā un nav šaubu, ka savā iesniegumā pieteicējs detalizēti un apjomīgi ir paudis savus iebildumus. Tas apstāklis, ka pieteicēja iesniegums netika izskatīts pēc iespējas ātrāk

plānotajā domes sēdē, nav atzīstams par atbildētājas prettiesisku rīcību.

[6.4] Vērtējot pieteicēja 2020.gada 28.septembra būvniecības ieceri, tiesa neatstāja bez ievērības pagaidu būves esību īpašumā, ko atbildētāja novērtējusi kā patvaļīgu būvniecību. Vēl jo vairāk tamdēļ, ka pats pieteicējs paskaidrojumu raksta aprakstošajā daļā atsaucies uz šāda objekta esību zemes gabala robežās, to izmantojot par atskaites punktu pagraba novietojumam, kas tiesas ieskatā ir nepamatoti, jo pagaidu būve nav patstāvīgs objekts un līdz ar to nav izmantojams teritorijas identificēšanai vai mērījumu veikšanai būvniecības procesa ietvaros. Pieteicējs ir norādījis, ka būvniecību plāno veikt „pagaidu ēkai DA pusē".

Pieteicējs pareizi norādījis uz Vispārīgo būvnoteikumu termina „pagaidu būve" lietojumu, ko noteic Vispārīgo būvnoteikumu 2.21.apakšpunkts, proti, pagaidu būve ir būvdarbu veikšanai nepieciešama būve, kas jānojauc pirms objekta nodošanas ekspluatācijā, un to, ka uz šādu objektu neattiecas dalījums būvju grupās saskaņā ar Vispārīgo noteikumu 5.punktu.

Tomēr tiesa nepiekrita pieteicēja veiktajai tiesību normu interpretācijai un atziņai, ka pagaidu būve, veicot I grupas būves būvniecību, nav jāsaskaņo. Tiesas ieskatā patvaļīgās būvniecības esība īpašumā ir pārbaudes priekšmets jaunu būvniecības ieceru saskaņošanā.

[6.5] Pieteicējs uzskata, ka tā īpašumā nav patvaļīgas būvniecības un jebkurā gadījumā būvniecības procesi ir patstāvīgi un nodalāmi, proti, tā kā patvaļīga pagraba būvniecība īpašumā nav veikta, tad citu objektu statuss īpašuma robežās jaunas ieceres virzību nevar ietekmēt, jo būvniecības vieta ir konkrētā pagraba izvietošanas vieta, kur nav būvniecības.

Tiesas vērtējumā šāds skatījums ir pārmēru šaura tiesību normu interpretācija. Ne velti patvaļīgās būvniecības nepieļaušana un novēršana jau ilgstoši ir bijusi likumdevēja interešu lokā. Tāpat arī aktuālā Būvniecības likuma 18.panta saturs noteic būvvaldes un pašvaldības rīcību patvaļīgās būvniecības konstatēšanas gadījumā, kā arī apbūvējamās teritorijas pārbaudes pienākums ir ietverts Vispārīgo būvnoteikumu 137.punktā, kura mērķis ir nepieļaut jaunu būvniecības darbu veikšanu, ja būvniecības ieceres realizācijas vietā ir patvaļīga būvniecība, proti, personai vispirms ir jāveic darbības, lai likvidētu prettiesiskās rīcības sekas, un tikai pēc tam var tikt atļauta jaunas būvniecības ieceres realizācija. Tas izriet ne tikai no būvniecības procesa koordinēšanas, būvniecības drošības un citiem aspektiem, bet arī prettiesiskuma novēršanas un sabiedrības disciplinēšanas prasībām, uzņemoties atbildību par savu prettiesisko rīcību un novēršot sekas. Tiesa nepiekrita pieteicēja viedoklim, ka tad, ja pagraba būvniecības vietā nav patvaļīgas būvniecības, bet blakus tāda ir veikta, tad iestādei nav pamata tās saistīt kopā, jo būvniecības vieta tiesību normu interpretācijā nav tikai tie kvadrātmetri un robežas, kādā tiks izvietots jaunizbūvējamā objekta apbūves laukums.

Pieteicēja īpašums atrodas savrupmāju apbūves teritorijā, kur primārā izmantošana ir savrupmāju apbūve ar tai nepieciešamajām palīgēkām, proti, palīgēkas (kā pagrabs) kalpo galvenajai ēkai (dzīvojamai ēkai) un ir tai piederīgas, veidojot īpašuma apbūvi. Līdz ar to nav pamata nodalīt pagaidu būves tiesiskā stāvokļa izvērtējumu no pieteicēja pagraba būvniecības ieceres, vēl jo vairāk tamdēļ, ka paskaidrojumu rakstā pats pieteicējs ir atsaucies uz pagaidu būves esību zemes gabalā, norādot pagraba izvietojumu attiecībā pret to. Tamdēļ, ja pagaidu būve ir pamatoti atzīta par patvaļīgu, pieteicēja būvniecības iecere nav akceptējama.

[6.6] Pieteicējs norāda, ka īpašumā nav patvaļīgas būvniecības un pagaidu būve ir akceptēta būvniecības procesa, kas vēl nav pabeigts, vajadzībām.

Būvniecības likuma 18.panta otrā daļa noteic patvaļīgās būvniecības skaidrojumu, proti, būvdarbi, kas uzsākti vai tiek veikti bez būvprojekta, akceptētas apliecinājuma kartes vai akceptēta paskaidrojuma raksta, bez būvatļaujas vai pirms tam, kad izdarīta atzīme par attiecīgo nosacījumu izpildi, gadījumos, kad attiecīgie lēmumi saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešami, kā arī būvdarbi, kas neatbilst būvprojektam un normatīvo aktu prasībām, ir kvalificējami kā patvaļīga būvniecība. Patvaļīga būvniecība ir arī būves vai tās daļas ekspluatācija neatbilstoši projektētajam lietošanas veidam vai būvdarbi, kas uzsākti bez attiecīgas projekta dokumentācijas, ja tāda nepieciešama saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Minētais nozīmē, ka ne tikai būvdarbi, bet arī būves ekspluatācija neatbilstoši projektētajam veidam ir patvaļīga būvniecība.

Būvinspektors 2020.gada 31.augusta atzinumā īpašumā ir identificējis nevis pagaidu būvi, bet būvi, kas tiek izmantota arī dzīvošanai. Arī tiesas ieskatā fotofiksācija un apraksts atbilst tam, ka īpašumā atrodas objekts, kas atbilst citai izmantošanai, nevis būvniecības vajadzībām.

Atbilstoši pagaidu būves definīcijai tā ir būvniecības veikšanai nepieciešama būve. Ievērojot, ka pieteicēja īpašumā šajā laika periodā ir veikti ūdens un kanalizācijas būvniecības darbi, kā arī elektrouzskaites sadalnes izbūve, ir pamats pievērst uzmanību, kādai tieši nepieciešamībai šo darbu veikšanai īpašumā bija jāizvieto ēka 6 x 12 m (pats pieteicējs norāda, ka saskaņota ir pagaidu būve 6 x 18 m) ar divslīpu jumtu un dūmvadu, aizkariem un puķu podiem.

Iepazīstoties ar pieteicēja iesniegto saskaņojumu pagaidu būvei, tiesa norādīja uz tā neatbilstību tiesību normu prasībām. Tiesa piekrita, un nav strīda, ka likumdevējs nav sniedzis skaidrojumu, kādai būtu jāizskatās pagaidu būvei, tās parametriem vai saskaņojumam. Nav arī skaidrojuma par to, kāda ir šī būvniecības vajadzība, kurai pagaidu būvi drīkst izvietot, taču, interpretējot jēdzienu „būvniecības vajadzība" kopsakarā ar īpašumā veikto būvniecību, trūkst racionālu apsvērumu skaidrojumam, kālab ūdensapgādes vai elektroapgādes tīklu būvniecības procesam vajadzīgas tāda apjoma telpas ar apkuri, aizkariem un puķu podiem. Tiesa nesaskatīja pamatu pieņēmumam, ka būvinspektors būtu bijis neobjektīvs vai nekompetents, nepareizi atspoguļojis faktiskos apstākļus, jo nav ziņu par kādu personas ieinteresētību lietas iznākumā vai kaitējumā pieteicējam. Līdz ar to, balstoties uz atzinuma ziņām un atbildētājas sniegto informāciju, kā arī novērtējot situāciju no tiesas skatu punkta un racionāliem apsvērumiem, ir pamats secināt, ka īpašumā, atsaucoties uz formālu „pagaidu būves" saskaņojumu, ir izvietota būve, kas izmantojama dzīvošanai, bet pieteicējs, izmantojot konkrēta tiesiska

regulējuma trūkumu un 2017.gada 30.jūnija saskaņojumu, turpina būves izmantošanu neatbilstoši funkcijai, proti, būve ir bijusi akceptēta „būvniecības vajadzībai", taču tiek izmantota „dzīvošanai vai citai mājsaimniecības vajadzībai".

Pieteicējs ir norādījis uz atbildētāja nekonsekvenci pagaidu būves atļaujas novērtēšanā un nerespektēšanā, taču, iepazīstoties ar akceptu pagaidu būvei, tiesa secināja, ka iestāde to sniegusi nepamatoti dokumentā uzrādītās informācijas nepietiekamības, nepilnības dēļ. Tiesa uzsvēra, ka nepārbauda šī akcepta kā patstāvīga lēmuma tiesiskumu, taču vērtē to kopsakarā ar lietas apstākļiem, lai noskaidrotu akcepta piešķirto tiesību apjomu.

Vispirms tiesa norādīja uz to, ka faktiski „pagaidu būves" akcepts ir veikts uz topogrāfijas izkopējuma, uz kura vispār nav norādīti pamata dati par šī dokumenta izcelsmi, sagatavošanas laiku, mērogu, tehniskajiem parametriem. Īpašuma zonā ir iezīmēts taisnstūris, attiecībā uz kuru norādīts uzraksts „pagaidu būve" un atsauce uz to, ka pieteicējs ir pilnvarotā persona, paraksts, datums – 2017.gada 15.jūnijs. Uz šī plāna ir spiedoga nospiedums „Lielvārdes novada būvvaldes vadītāja, novada arhitekte /pers. B/, paraksts, vieta, datums – 2017.gada 30.jūnijs *(lietas 48.lapa)*. Ārēji iznestie tehniskie parametri norāda, ka pagaidu būve izvietojama apjomā 6 x 18 m. Klāt pie šī plāna nav ne jebkāda paskaidrojuma, ne norādes, uz kādu būvniecības procesu pagaidu būves saskaņojums attiecināms, trūkst jebkādas informācijas par to, kādam nolūkam un kas ir saskaņots. Lai arī tiesību normas neparedz prasības pagaidu būvēm izstrādāt būvniecības dokumentāciju vai nenosaka kādus specifiskus parametrus, tiesas ieskatā šāds saskaņojums bez norādes, kas tieši ir atļauts, rada iespēju nepamatotai interpretācijai, ko pieteicējs arī turpina ilgstoši izmantot, tostarp izmantojot pagaidu būvi funkcijai, kas pārsniedz būvniecības vajadzību, izmantojot to pēc būvdarbu pabeigšanas, kā arī nepildot nojaukšanas pienākumu. Turklāt no pieteicēja paskaidrojumiem netieši izriet, ka pieteicējs uzskata, ka šī būve īpašumā var turpināt atrasties arī visu turpmāko būvniecības ieceru realizēšanas laikā – kamēr vien notiek būvdarbi, jo ir norādījis, ka pagaidu būvei dokumentācija nav nepieciešama.

Tā kā saskaņojums saņemts laikā, kad pieteicējs pildīja īpašuma iepriekšējā īpašnieka pārstāvību ūdens un kanalizācijas tīklu būvniecībai, faktiski darbojoties savās interesēs, jo no zemesgrāmatas ierakstiem redzams, ka pirkuma darījums noformēts jau 2015.gada 7.jūlijā, kaut zemesgrāmatā noformēts tikai 2018.gadā *(lietas 136.lapa),* kā arī to apstiprina, piemēram, līgums par ūdensapgādi, kur jau 2017.gada 20.jūlijā pieteicējs uzstājas kā īpašnieks *(lietas 100.lapa),* tad tiesas ieskatā saskaņojums pagaidu būves izvietošanai tika dots un var tikt attiecināts uz tiem būvdarbiem, kas tajā brīdī bija akceptēti un spēkā esoši, nevis nākotnes iecerēm. Tā kā tajā brīdī bija spēkā akcepts ūdens un kanalizācijas tīklu izbūvei, tad attiecīgi pagaidu būves izvietošana īpašumā bija saistāma ar šo būvniecības darbu veikšanu.

Likumdevējs ir norādījis, ka pagaidu būve nojaucama pirms objekta nodošanas ekspluatācijā. Tiesību norma nenorāda brīdi, kādā pirms objekta nodošanas ekspluatācijā būve nojaucama, taču tas ir veicams pirms objekta nodošanas, nevis pēc vai vienlaikus. Tiesas ieskatā saturiski šāds pienākums ir saistāms ar būvniecības nepieciešamības izbeigšanos, un pieteicēja īpašumā ūdens un kanalizācijas tīklu būvniecība ir pabeigta. Tas izriet no fakta, ka pieteicējs jau kopš 2017.gada 20.jūlija īpašumā saņem pakalpojumus, kas tiek nodrošināti ar izbūvēto tīklu izmantošanu, kas nebūtu ekspluatējami, ja nebūtu pabeigti un droši ekspluatācijai, kā to norāda arī pats pieteicējs paskaidrojumu rakstā, ka ūdensapgāde un elektroapgāde ir izbūvēta, vēlāk – pēc būvinspektora 2020.gada 31.augusta atzinuma saņemšanas – no tā atkāpjoties un norādot, ka tas tā nebija domāts. Tiesa norādīja, ka, balstoties uz racionāliem apsvērumiem un loģikas likumiem, nevar saņemt komunālos pakalpojumus, jo īpaši – elektroapgādi, ja nav veikta normu prasībām atbilstošu pakalpojumu saņemšanas iekārtu izbūve. Tiesas ieskatā, lai arī atbildētāja sākotnēji nav norādījusi uz minēto šādā kontekstā, būvniecības vajadzība pagaidu būvei izbeidzās 2017.gada 20.jūlijā, un tā bija nojaucama, neskatoties uz to, ka ar 2019.gada 22.novembri šādām iecerēm paskaidrojuma raksta realizācijas termiņš bija pieci gadi *(sk. arī Ekonomikas ministrijas norādi, 118.lapa)*. Tiesas ieskatā pagaidu būves saskaņojums nav attiecināms uz elektroapgādi un tās ierīkošanas termiņiem, jo saskaņojuma pagaidu būvei saņemšanas laikā tāda būvniecības iecere nebija uzsākta un šāds būvniecības process nepastāvēja. Turklāt arī elektroapgādes ierīkošanas darbi cita starpā ir pabeigti. Neskatoties uz minēto, būve joprojām atrodas īpašumā un tiek izmantota. Tas attiecīgi arī pamato secinājumu, ka pat tad, ja pagaidu būves izvietošana īpašumā ir bijusi saskaņota, tās faktiskā izmantošana nenotiek saskaņā ar atļauto, kas arī ir atzīstams par patvaļīgu būvniecību kā neatbilstošu ekspluatāciju.

Līdz ar to tiesa atzina, ka atbildētājai pamatoti, konstatējot patvaļīgo būvniecību īpašumā, kā arī ievērojot, ka pieteicējs pagraba izvietojumu paskaidrojuma rakstā saista ar patvaļīgās būves atrašanās vietu īpašuma teritorijā, nebija pamata akceptēt pieteicēja ieceri. Arī tiesa minēto uzskatīja par šķērsli pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai, proti, bez paskaidrojuma raksta izmaiņu veikšanas, pastāvot patvaļīgajai būvniecībai īpašumā, akcepts 2020.gada 28.septembra pagraba izbūves iecerei nav dodams.

Tā kā minētais ir patstāvīgs pamats pieteikuma noraidīšanai, tad tiesa saskaņā ar procesuālā ekonomijas principu neveica tālāku būvniecības ieceres izvērtējumu.

[6.7] Papildus un attiecībā uz pagaidu būves izvietojumu īpašumā, uz ko atsaucas pieteicējs savu tiesību aizsardzībai un norādot uz atbildētājas rīcības prettiesiskumu, tiesa bez ievērības neatstāja to, ka 2017.gada 30.jūnijā, kad notika pagaidu būves saskaņošana īpašumā, pieteicējs pats pildīja būvinspektora pienākumus Lielvārdes novada būvvaldē, un minētais nozīmē, ka pieteicējs 2017.gada 30.jūnijā ir saņēmis pagaidu būves saskaņojumu, atrodoties interešu konfliktā, un ka pieteicējam ir zināms, kā un kādos apstākļos saskaņojums ir saņemts.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojot to ar pieteikumā minētajiem apsvērumiem un turpmāk norādītiem argumentiem.

[7.1] Lieta nav izskatīta pilnā apjomā, tiesa nav izskatījusi pieteicēja norādītos Lielvārdes novada pašvaldības normatīvo aktu pārkāpumus.

[7.2] Tiesa norādījusi, ka, saņemot būvvaldes saskaņojumu par pagaidu būvi, pieteicējs ir bijis interešu konfliktā. Pieteicējs vērš uzmanību uz to, ka, pildot amatpersonas pienākumus, nav pieņēmis nevienu lēmumu saistībā ar īpašumu /adrese A/.

[7.3] Ar šādu tiesas spriedumu tiek atbalstīta pašvaldību amatpersonu visatļautība, tas neuzdod pašvaldību amatpersonām ievērot normatīvos aktus. Lielvārdes novada amatpersonas zina, ka augstākas iestādes neiejaucas un faktiski nekontrolē pašvaldību darbības un pieņemto lēmumu atbilstību normatīvajam regulējumam, un arī tiesa norāda, ka neiejaucas pašvaldību amatpersonu darbībās un nevērtē pieņemto lēmumu atbilstību normatīvo aktu prasībām.

[7.4] Šī būvniecības lieta ir spilgts piemērs, kā pašvaldību amatpersonas realizē savas iegribas attiecībā pret sev nelabvēlīgām personām. Pieteicējam bija domstarpības ar Lielvārdes novada amatpersonām, kas bija par iemeslu darba attiecību izbeigšanai. Rezultātā, iesniedzot būvniecības pieteikumu Lielvārdes novada būvvaldē, pieteicējs saņēma atteikumus, viņam tika pieprasīti dažāda veida dokumenti, kuriem ar konkrēto būvniecības lietu pagraba būvniecībai nav nekāda sakara. Kā apliecinājums šīm pašvaldības amatpersonu darbībām ir pieteicēja otrs būvniecības iesniegums pagraba būvniecībai Ogres novada būvvaldē, kur viņš saņēma akceptu. Papildu apliecinājums tam, ka Lielvārdes novada pašvaldības amatpersonas vērsās pret pieteicēju, ir līdzīgie būvniecības procesi, piemēram, /adrese B/, tika triju dienu laikā akceptēts paskaidrojuma raksts ēkas būvniecībai. Pieteicējs uzsver, ka būvniecības veids ar paskaidrojuma rakstu ir vienkāršākais no dokumentu viedokļa, jo pasūtītājs pats drīkst izstrādāt visus iesniedzamos dokumentus, nepiesaistot būvspeciālistus.

[7.5] Pieteicēja iesniegums Lielvārdes novada domē par Lielvārdes novada būvvaldes lēmuma apstrīdēšanu arī netika izskatīts atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Domes lēmums tika pieņemts, balstoties uz Lielvārdes novada būvvaldes amatpersonu apgalvojumiem. Tas apliecina Lielvārdes pašvaldības amatpersonu attieksmi pret iedzīvotājiem.

[7.6] Neskatoties uz to, ka būvvaldes lēmums tika apstrīdēts domē, būvvalde pieņēma jaunu lēmumu par akcepta atteikumu. Šāda rīcība ir pretrunā ar normatīvo regulējumu, jo lietas apstrīdēšanas laikā nevar pieņemt jaunu lēmumu.

[8] Ogres novada dome rakstveida paskaidrojumos pieteicēja apelācijas sūdzību neatzīst. Papildus norāda turpmāk minēto.

[8.1] Lielvārdes novada būvvaldes 2021.gada 16.februāra lēmums Nr.BIS-BV-5.21-2021-146 ir stājies spēkā un vairs nav ne apstrīdams, ne arī pārsūdzams tiesā. Līdz ar to šobrīd ir izskatāmi argumenti tikai saistībā ar domes 2021.gada 24.februāra lēmumu Nr.69.

[8.2] Pieteicēja 2021.gada 17.augustā iesniegtā būvniecības ieceres dokumentācija pagraba būvniecībai bija nepilnīga. Tikai pēc tam, kad pieteicējs iesniedza būvvaldes pieprasītos dokumentus, tad arī tika akceptēts paskaidrojuma raksts pagraba būvniecībai īpašumā /adrese A/.

Motīvu daļa

[9] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, identificējusi un piemērojusi tiesību normas, kā rezultātā ir taisījusi pareizu spriedumu. Līdz ar to, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. *šā sprieduma 6.punktu*) un to neatkārto.

[11] Apelācijas sūdzība pamatota ar apsvērumu, ka lieta nav izskatīta pilnā apjomā, tiesa nav izskatījusi pieteicēja norādītos Lielvārdes novada pašvaldības pieļautos normatīvo aktu pārkāpumus.

Vienlaikus apelācijas sūdzībā nav precizēts, kādus tieši pārkāpumus, kuriem būtu ietekme uz izskatāmās lietas rezultātu, pirmās instances tiesa nav vērtējusi.

Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzībā pieteicējs lūdz ne tikai izdot administratīvo aktu par būvniecības ieceres akceptu, bet arī atzīt par prettiesisku būvvaldes 2020.gada 14.decembra lēmumu (par termiņa pagarināšanu lēmuma pieņemšanai), būvvaldes 2021.gada 16.februāra lēmumu (par atteikumu akceptēt būvniecības ieceri), domes 2021.gada 24.februāra lēmumu Nr.69 (ar kuru būvvaldes 2020.gada 14.decembra lēmums atstāts negrozīts), iespējams, ka pieteicējs uzskata, ka pirmās instances tiesa nav taisījusi spriedumu par visiem prasījumiem.

Apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa jau lēmumā par lietas ierosināšanu ir pamatoti secinājusi, ka 2020.gada 14.decembra u n 2021.gada 16.februāra lēmumi ir starplēmumi, kas atsevišķi no gala lēmuma nav pārsūdzami. Par administratīvo procesu iestādē noslēdzošo administratīvo aktu uzskatāms 2021.gada 24.februāra lēmums (ņemot vērā citstarp apstākli, ka tas pieņemts, izskatot pieteicēja iesniegumu, kas saturēja iebildumus ne tikai par termiņa pagarināšanu, bet arī par būvvaldes iepriekš pieņemtajiem lēmumiem). Minētie lēmumi ir vērtējami vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, kas dod tiesības vērsties ar pieteikumu tiesā, bet to atcelšana vai atzīšana par spēkā neesošu nedod pieteicējam vēlamo rezultātu, un konkrētajā gadījumā pieteicēja interesēm atbilstošs ir prasījums par labvēlīga administratīvā akta par būvniecības ieceres akcepta izdošanu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 184.panta otro daļu pieteikumu var iesniegt arī par: 1) administratīvā akta atzīšanu par prettiesisku, ja tiesas spriedums par administratīvā akta prettiesiskumu ir nepieciešams atlīdzinājuma

pieprasīšanai vai lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos; 2) administratīvā akta izdošanas procesā pieļauta būtiska procesuālā pārkāpuma konstatēšanu, ja procesuālais pārkāpums pats par sevi ir radījis būtisku personas tiesību vai tiesisko interešu aizskārumu un tiesas spriedums ir nepieciešams atlīdzinājuma pieprasīšanai vai lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos.

No Administratīvā procesa likuma 184.panta trešās daļas izriet, ka šā panta otrajā daļā minētos pieteikumus var iesniegt, ja attiecīgās intereses nav iespējams īstenot ar šā panta pirmajā daļā minētajiem pieteikumiem, citstarp par administratīvā akta izdošanu vai atcelšanu.

Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja intereses ir iespējams īstenot ar prasījumu par administratīvā akta izdošanu un pieteicējs ir apliecinājis, ka šādu prasījumu joprojām uztur, kā arī pieteicējs nav norādījis uz Administratīvā procesa likuma 184.panta otrās daļas apstākļiem, secināms, ka pirmās instances tiesa pamatoti taisīja spriedumu tikai attiecībā uz prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Pirmās instances tiesa ir vērtējusi arī pieteicēja norādītos pārkāpumus administratīvā akta izdošanas procesā, nonākot pie pamatota secinājuma, ka būvvalde nav pieļāvusi tādus pārkāpumus, kas ietekmētu šīs lietas rezultātu, proti, dotu pieteicējam tiesības uz prasīto labvēlīgo administratīvo aktu par būvniecības ieceres akceptu.

[12] Pieteicējs iebilst pret pirmās instances tiesas secinājumiem par pieteicēja atrašanos interešu konfliktā, uzsverot, ka, pildot amatpersonas (būvinspektora) pienākumus, nav pieņēmis nevienu lēmumu attiecībā uz sev piederošo īpašumu.

Ņemot vērā, ka, pirmkārt, atteikums akceptēt 2020.gada 28.septembra būvniecības ieceri bija pamatots ar apsvērumu, ka būvniecība nav pieļaujama, kamēr netiks novērsta patvaļīgā būvniecība (netiks nojaukta vai legalizēta ēka, kas tiek funkcionāli izmantota dzīvošanai, lai arī dots saskaņojums tikai pagaidu būves izvietošanai) un, otrkārt, šīs būvniecības ieceres pagraba izvietojums ir piesaistīts pagaidu būvei, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti pievērsās jautājumam par pagaidu būves izbūves tiesiskumu, secinot, ka nekvalitatīvi noformētie saskaņojuma dokumenti (izstrādāti uz topogrāfijas izkopējuma, uz kura nav norādīti pamata dati par šī dokumenta izcelsmi, sagatavošanas laiku, mērogu, tehniskajiem parametriem; nav norādīts, uz kādu būvniecības procesu saskaņojums attiecināms) rada nepamatotu priekšstatu, ka šī būve saglabājama arī pēc būvdarbu, kuru veikšanai tā bija paredzēta (konkrētajā gadījumā – ūdens un kanalizācijas tīklu izbūves), pabeigšanas. Līdz ar to, lai pārliecinātos, vai šāds nekvalitatīvi sniegts saskaņojums var radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas, tiesa vērtēja arī to, vai pieteicējs zināja vai viņam vajadzēja zināt par attiecīgajiem saskaņojuma trūkumiem, un pamatoti neatstāja bez ievērības apstākli, ka saskaņojuma saņemšanas brīdī pieteicējs pildīja būvinspektora pienākumus Lielvārdes novada būvvaldē.

Pieteicējs pauž viedokli, ka pamats atteikumam akceptēt 2020.gada 28.septembra būvniecības ieceri (nepamatotam pieprasījumam iesniegt papildu dokumentus) bija viņa domstarpības ar Lielvārdes novada amatpersonām, ko, pieteicēja ieskatā, apliecina fakts, ka 2021.gada 17.augusta būvniecības iecere tika akceptēta. Apgabaltiesa norāda, ka apstāklis, ka 2021.gada 17.augusta būvniecības iecere tika akceptēta, pats par sevi neliecina par atteikuma nepamatotību, jo būvniecības ieceres nav identiskas – atšķiras gan palīgēkas izvietojums, gan piesaiste galvenās funkcijas ēkai (perspektīvā plānotajai dzīvojamai ēkai, nevis pagaidu būvei) un pievienoto dokumentu kopums, kuru neesība citstarp bija par pamatu atteikumam akceptēt 2020.gada 28.septembra būvniecības ieceri.

Izskatāmajā lietā tiek vērtēta tikai pieteicēja būvniecības iecere, tādēļ nav nozīmes arī apelācijas sūdzībā norādītajam par būvniecību /adrese B/, kas tikusi akceptēta. No pieteicēja paskaidrojumiem arī neizriet, ka būvniecībai /adrese B/, būtu bijuši identiski šķēršļi kā /adrese A/, proti, iepriekš realizēta patvaļīga būvniecība.

[13] Papildus apgabaltiesa vērš pieteicēja uzmanību uz apstākli, ka neatkarīgi no izskatāmās lietas rezultāta 2020.gada 28.septembra būvniecības iecere šobrīd nebūtu realizējama. Proti, lai arī pieteicējs joprojām uztur prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – 2020.gada 28.septembra būvniecības ieceres akceptu, jo, viņa ieskatā, īpašumā var atrasties vairāk nekā viens pagrabs, jāņem vērā, ka lietas izskatīšanas laikā faktiskā situācija ir mainījusies – 2021.gada 24.augustā Ogres novada būvvalde ir akceptējusi pieteicēja 2021.gada 17.augusta būvniecības ieceri pagraba būvniecībai. Saskaņā ar atbildētājas sniegto informāciju būvniecība ir uzsākta un nav pabeigta (pagraba būvdarbi jāpabeidz līdz 2026.gada 24.septembrim). Tātad, ja pieteicējs, nesagaidot pirmās tiesvedības rezultātu, ir izvēlējies realizēt jaunu būvniecību, kā rezultātā mainīts ēku izvietojums (2021.gada 17.augusta būvniecības iecerē ir attēlotas perspektīvā dzīvojamā ēka un perspektīvā saimniecības ēka, bet nav attēlota ne pagaidu būve, ne otrs pagrabs), tad, lai būvvalde varētu izvērtēt otra pagraba pieļaujamību, pieteicējam ir jāiesniedz jauna būvniecības iecere, kas noformēta atbilstoši šobrīd spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam un piesaistīta faktiskajai situācijai pieteicēja īpašumā.

[14] Ievērojot minēto, kā arī pievienojoties pirmās instances tiesas secinātajam, Administratīvā apgabaltiesa pieteikumu atzīst par nepamatotu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu akceptēts paskaidrojuma raksts pagraba būvniecībai /adrese A/, un izdarīta atzīme par būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente A.Šteinberga

Tiesneši M.Birzgalis

M.Osmane